

Képzeld el...

Képzeld el, hogy olyan helyen élsz, ahol az emberek előtted beszélnek rólad, de sohasem hozzád.

Képzeld el hogy a gyerekek kicsúfolnak az utcán, és hogy a felnőttek bámulnak és a hátad mögött rólad beszélnek.

Képzeld el hogy az emberek megragadnak a karodnál fogva, átvisznek az úton, kocsiba tesznek, és sosem mondják meg, hogy hova mész, és mit fogsz csinálni azon a helyen ahova érkezel.

Képzeld el hogy olyan helyen élsz, és jársz iskolába, amit olyan emberek irányítanak, akik nem engednek el téged egyedül sehova.

Képzeld el hogy az iskolában évről évre a tanárok hülyeségeket kérdeznek tőled. Például, hogy: „milyen színű ez? Mutasd meg az orrod!” Hiába vagy már 18 éves...

Képzeld el hogy az emberek mindig közbevágznak, amikor megkísérelsz önállóan megcsinálni valamit, és végül megcsinálják helyetted.

Képzeld el azt a helyzetet, amikor megpróbálsz elmondani, hogy beteg vagy, és senki nem ért meg.

Képzeld el hogy otthon vagy, kinyitod a hűtő ajtaját, hogy megnézd, mi van benne, mire valaki odarohan hozzád, és megakadályozza, hogy kivedd az ételt.

Képzeld el hogy olyan helyen élsz, ahol az emberek folyamatosan panaszkodnak rád, vagy viccet csinálnak belőled az orrod előtt.

Képzeld el hogy az emberek folyamatosan olyan dolgokról beszélnek előtted, amit te nem csinálhatsz meg.

Képzeld el magad, mint egy embert, aki létezik, de a többi ember számára csak a beszélgetés témájaként van jelen.

Képzeld el hogy hallgatod az orvosokat amint a korlátaidról, fogyatékosságodról úgy beszélnek előtted, mintha nem értenéd.

Képzeld el hogy egy felnőtt vagy, aki egy új munkafolyamatba tanulsz be, de a trénereid folyamatosan gyerekként kezelnek.

Képzeld el hogy nem tudod elmondani, hogy te egy másik tv műsort szeretnél nézni, mint amit a többiek néznek.

Képzeld el hogy az emberek csak helytelen viselkedésre számítanak tőled.

Képzeld el hogy sosem volt lehetőséged meghozni egy személyes döntést, pedig már felnőtt vagy.

Képzeld el olyan helyzeteket, amikor senki nem kérdezi meg, mit szeretnél csinálni, sőt azt sem, hogy mit szeretnél enni.

Képzeld el hogy a gondozóid mindig elvisznek valahova a karodnál fogva.

Képzeld el hogy sosem tudod, melyik nap mit fogsz csinálni, vagy hogy milyen újdonságok történnek veled.

Képzeld el hogy semmi sem igazán a tiéd, és nem vagy tulajdonosa semminek.

Képzeld el hogy nem tudod, hogyan kell megvédeni a szexuális irányultságodat.

Képzeld el hogy nagyon nehéz felidézned személyes emlékeket.

Képzeld el hogy sosem kérdezik meg, hogyan szeretnéd –feltéve ha szeretnéd – hogy levágják a hajad.

Képzeld el hogy mindegy esik-e, havazik, hideg van-e vagy meleg, szabadság, vagy nem, soha nem döntheted el, vagy sosem tudod kifejezni, hogy szeretnél tovább aludni.

Képzeld el hogy elvégzel bizonyos dolgokat a munkád során, de soha nem tudod pontosan, hogy azok mire is jók.

ÜDVÖZLÜNK AZ ÉRTELMI FOGYATÉKOS EMBEREK VILÁGÁBAN!